

بنام خدا

انتخاب یک مدل فرآیند - تمرین تحلیل و طراحی سیستم

گروه QTO

امین خانی - آرمان اعلا - مریم رضوانی - امیرحسین اسکندری

گفتگوها

- **امین:** بسیار خوب، امروز قرار که با هم فکری هم یک مدل فرآیندی برای سیستمی که قرار پیاده سازی کنیم، انتخاب کنیم تا بتوانیم زمان موعود یک محصول با کیفیت رو ارائه بدیم. باید مدلی را که انتخاب می کنیم بتوانیم به تعداد دفعات زیاد تست کنیم و همچنین ما به طور دقیق و کامل نیازمندی ها رو نداریم. نظرتون چیه؟
- **آرمان:** آره، بر خلاف پروژه قبلی که نرم افزارش رو بدون هیچ مدلی پیاده سازی کردیم، تو این پروژه نیاز داریم تا با نظم و دقت بیشتری همراه با یک رویکردی، پروژه را پیش ببریم.
- **مریم:** خب با چه مدلی میخوایم پیش بریم؟ مدل آبخاری، مدل V، مدل حلزونی، مدل RUP و ... مدل هایی هستند که معروف اند و تو بقیه سازمان ها هم ازشون استفاده میشه.
- **امیرحسین:** با همون مدل اولی که گفتی، آبخاری، میتونیم پیش بریم. چون به دلیل تفکیک فعالیت ها به سیستم های مختلف کاری، مدیریت پروژه ساده تر می شه و همچنین در هر مرحله باید مستندات جمع آوری بشه و این مستندات، ورودی مرحله بعدی ماست.
- **مریم:** همین که در هر مرحله باید کامل مستندات جمع بشه و بریم مرحله بعدی چون ذات این رویکرد هست، خیلی ما رو از برنامه عقب میندازه چون ما تمام نیازمندی ها و روش های مورد نظر رو نداریم و همین مورد برامون مشکل سازه، بهتر بی خیال این روش بشیم البته که قدیمی و جز ابتدایی ترین رویکرد هاست.
- **آرمان:** پس با این حساب، مدل V هم خط می خوره، چون تمام نیازمندی هامون از اول به طور دقیق مشخص نیست. من خودم مدل افزایشی رو پیشنهاد میدم و برای کار ما مناسب هستش چون مدل در هر مرحله نسبت به مرحله قبل کامل تر میشه و همچنین در هر گام می تونیم یک نسخه از نرم افزار رو در اختیار کارفرما بزاریم و که کامل و کامل تر میشه.
- **امیرحسین:** منم موافق این مدلم. چون سیستم رو به تعداد زیادی پروژه کوچک بخش بندی می کنیم و در انتها با کنار هم قرار گرفتن این بخش ها، سیستم ما هم تکمیل میشه.
- **مریم:** دقیقاً مدل آبخاری هست با این تفاوت که تکرار در هر مرحله رو درونش قرار دادند این مزیت خوبی هست به علاوه صحبت بقیه هم درست و دقیقه.

- **امین:** با حرفاتون موافقم اما یک مشکل اساسی و پایه ای داره که اگر بهش دقت نکنیم، صد در صد بعد از پروژه باهاش مواجه می شیم و اون موقعس که باید هزینه و زمان زیادی رو برای بر طرف کردنش خرج کرد.

• **آرمان:** چی؟

• **امیرحسین:** ☹️

- **امین:** این درست که در هر مرحله می تونیم قابلیت های جدید به سیستم اضافه کنیم و به نظر خوب میاد ولی با ایجاد و افزایش این عملکرد ها به محصول، ممکن هست که مشکلی در ساختار معماری به وجود بیاره و در حال تخریب و تنزل به ساختار اساسی و پایه ای سیستم هستیم ☹️. پس باید فکر دیگری کرد.

- **مریم:** از مدل RUP زیاد شنیدم که میگند خیلی کار آمد و خوبه برای توسعه و تولید نرم افزاری هایی مثل ما و میشه گفت پر استفاده ترین مدل هم همین هست در بین مدل های مبتنی بر برنامه.

• **امیرحسین:** میشه گفت مثل همون مدل افزایشی هستش؟ فرقی چیه؟

- **امین:** دقیقا تو این رویکرد مشکلی که مدل فرآیندی افزایشی داشت، رفع میشه، این مدل مبتنی بر معماری هستش یعنی همون ساختار و پایه نرم افزار همچنین می توانیم به صورت مداوم مدیریت و بازبینی های لازم رو طی اجرای همه فرایندها در نظر گرفت و به طور مکرر نیز کیفیت، زمان، بودجه در هر تکرار یا هر فرایند جزئی، مورد بازبینی قرار می گیرد.

• **امیرحسین:**

- **مریم:** مدل خوبی به نظر میرسه.

• **آرمان:** نه

• **امین:**